

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ

α) Τα ρήματα σε **-ώνω** σχηματίζουν παθητική μετοχή σε **-ωμένος**:

π.χ. **οργώνω οργωμένος**

Ίδια κατάληξη έχουν και οι μετοχές κάποιων ανώμαλων ρημάτων, όπως:

λέγω ειπωμένος (παθ. αόρ.: *ειπώθηκα*)

τρώω φαγωμένος (παθ. αόρ.: *φαγώθηκα*)

βλέπω ιδωμένος (παθ. αόρ.: *ειδώθηκα*)

κάνω καμωμένος (παθ. Αόρ.: *-ειπώθηκα*)

β) Τα ρήματα σε **-εύω**, που ο αόριστός τους σχηματίζεται σε **-ψα**, σχηματίζουν παθητικές μετοχές σε **-εμένος**:

π.χ. **μαζεύω μαζεμένος** (παθ. αόρ.: *μάζεψα*).

Όσα ρήματα όμως σε **-εύω** σχηματίζουν αόριστο με κατάληξη **-σα** έχουν μετοχή παθητικού παρακειμένου με κατάληξη **-ευμένος**:

π.χ. **εκπαιδεύω εκπαιδευμένος** (παθ. αόρ.: *εκπαίδευσα*).

γ) Τα ρήματα σε **-ίζω** σχηματίζουν παθητική μετοχή σε **-ισμένος**:

π.χ. **χαρίζω χαρισμένος**, **-η, -ο κτίζω κτισμένος**, **-η, -ο**.

Προσοχή όμως: **δανείζω δανεισμένος**

δ) Τα ρήματα σε **-ύνω** σχηματίζουν παθητική μετοχή σε **-υμένος** ή **-υσμένος**:

π.χ. **διευκολύνω διευκολυμένος**, **-η, -ο μολύνω μολυσμένος**, **-η, -ο**.

ε) Τα ρήματα με χαρακτήρα **π, β, φ ή πτ** της **α' συζυγίας** σχηματίζουν παθητική μετοχή σε **-μμένος**: π.χ. **ανάβω αναμμένος**, **-η, -ο καλύπτω καλυμμένος**, **-η, -ο**.

στ) Ορισμένα ρήματα σε **-αίνω** σχηματίζουν παθητική μετοχή σε **-αμένος**, ενώ κάποια άλλα σε **-ημένος**:

π.χ. **τρελαίνω τρελαμένος**, **-η, -ο μαθαίνω μαθημένος**, **-η, -ο**.

Σε **-ημένος** σχηματίζουν κατά κανόνα τη μετοχή του παθητικού παρακειμένου και τα ρήματα **β' συζυγίας**:

π.χ. **αγαπώ αγαπημένος**, **-η, -ο τρυπώ τρυπημένος**, **-η, -ο**.

αλλά: **γελώ γελασμένος**, **-η, -ο τραβώ τραβηγμένος**, **-η, -ο φορώ φορεμένος**, **-η, -ο τυραννώ τυραννισμένος**, **-η, -ο κυλώ κυλισμένος**, **-η, -ο**.